

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

Entre una veritable
Cooperativa i la simple
col·lecció dels seus asso-
ciats, hi ha la mateixa di-
ferència que entre un munt
de pedres, rajoles, teules,
vigues, etc. i un edifici
construït.

GASCON I MARIMON

Cooperatistes! Recordeu que els dies 24, 25 i 26, del proper mes de juny, tindrà lloc a Barcelona la magna reunió dels cooperadors catalans; procureu que les vostres cooperatives prenguin part en tots els actes del Congrés.

El nostre Congrés DEFECTOS QUE DEBEMOS CORREGIR

En els dies 24, 25 i 26 de juny pròxim tindrà lloc a la ciutat gran (avui més que mai) de Barcelona, el VI Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya, Congrés-Comici que reunirà en magna reunió la ven d'un milió cinc-cents mil habitants, per tal de plantejar i resoldre el problema dels proveïments de la població obrera i ciutadana de la Catalunya antifeixista.

Apart, però, de la transcendència que intima-ment té plantejada en els múltiples problemes l'organització cooperatista nostrada, cal remarcar que el Congrés, en la sisena celebració, té, des del punt de vista internacional, una importància com mai no s'hagi pogut registrar.

Ho diem així perquè l'actuació del Comitè Executiu ha tingut ben en compte de donar-li una amplitud i una transcendència que singularitza l'espectacle especial que pot i ha de merèixer una reunió que té la importància de controlar les dues terceres parts de la població obrera i consumidora de Catalunya. Les naus de la marxa triomfal de la vida obrera donaran a través de l'organització cooperatista el gran exemple de seguretat i de ferma confiança amb l'esdevenidor emancipador de tota la Catalunya que treballa i pensa, sent i lluita amb braó i coratge decidit per tal de fer impossible el retorn de les fases eclipsoides de la humanitat i que hem conegut amb el nom d'Edat Mitjana i de persecucions del Pensament i de la Vida Heroica.

Ginebra, París, Londres, tot el Món cooperatiu està invitat a conèixer de prop el moviment cooperatiu català. Moviment que es desenvolupa en circumstàncies de dures proves i de magnificència sublim. Els fets han fet possible que la germinació del moviment tingués de passar per crucialitats agudes i tenir sempre a ratlla adversitats poc menys que avassalladores.

Tot ha promès, després de l'horitzó lluminós, que fóssim esperançadors d'un món d'il·lusions perceptibles i poguéssim dir els de demà que la terra de promissió serà una realitat.

El teló enlaire. I l'escena diu que sortiran accions dramàtiques que esdevindran episodis, que diran a tots els fills de Catalunya, primer, i del Món, després, que val més viure amb dignitat que viure essent esclau. Per això, Mr. May, Mr. Barnes, els companys de França i d'altres nacions, com Suïssa, han estat invitats a viure a través del nostre magne Comici la tragèdia dels cooperadors catalans, que fem la nostra civilització i la nostra humanitat per sobre de totes les inconveniències i per damunt de tots els obstacles, siguin aeris, siguin de privacions, siguin exposant la nostra vida, tot cantant que l'Arc Iris és l'emblema dels homes de la terra que saben viure «tots per un i un per tots».

FELIP BARJAU

El movimiento cooperatista de Catalunya tiene su historia. Como la tiene el movimiento cooperativo de todas las naciones.

Es muy interesante conocer el desarrollo natural desde el punto de vista psicológico de nuestra organización cooperativa, que si adolece de ciertos defectos tiene también sus virtudes que queremos subrayar aquellos y poner de relieve éstas.

La interpretación y puesta en práctica de toda teoría que responda a unos principios sociales, aunque esta teoría sea esencialmente económica, tiene forzosamente que estar sujeta a las influencias de los sentimientos y aspiraciones de aquellos que constituyen la organización sobre todo si ésta se rige por normas democráticas.

La concepción cooperatista ha tenido siempre diversas interpretaciones.

Cada país tiene su peculiar característica de acuerdo con las condiciones del lugar y temperamento de sus afiliados.

Con todo, pero, imperan dos métodos que son los que predominan.

El uno es el aprovechar la organización económica de carácter colectivo estableciendo sucursales, creando cuantas industrias de producción y elaboración sean susceptibles de desarrollo y de utilidad para el consumo de los asociados y dando a la organización el carácter eminentemente comercial, destinando parte de los exesos de percepción para los asociados, como una devolución de lo satisfecho de más en sus compras.

En Cataluña, por ejemplo, las Cooperativas han seguido el ritmo del colectivismo y el de destinar los beneficios para obras sociales, sosteniendo fondos de mutualidad, vejez, invalidez, etc.

Si solamente se distinguieran estos dos sistemas de adaptación por la diferencia en la distribución de los beneficios, sería solamente una cuestión, aunque muy interesante, de generosidad, de sentimiento o de bien, de previsión justificada en nuestro país, por el hecho de que en materia de obras sociales establecidas por el Estado estaba, desde hace poco, todo por hacer, cosa que no podemos decir igual de otras Naciones, en donde estos problemas sociales están, si no resueltos, cuando menos en mejor situación que en España.

Pero esta diferencia, además de la manifestada, tiene otras derivaciones que influyen para que el Cooperatismo de tipo comercial, al mismo tiempo que estimula el egoísmo a sus asociados y el afán de negocio, pierde sensibilidad espiritual y se esfuma la finalidad y el contenido ideológico de transformación social.

Las Cooperativas en Cataluña, siempre salvo excepciones, han seguido el procedimiento de rehusar, no sólo la parte de beneficios que correspondían, sino que incluso se ha seguido el

sistema de pretender dar los artículos a más bajo precio que los que han expendido en el mercado comercial; otro de los defectos que a nuestro entender han adolecido las Cooperativas en Cataluña entre los socios en lo que se refiere a las obligaciones económicas estatutarias, y, claro está, esta tolerancia se ha visto traducida en incumplimiento por parte de la misma Cooperativa en los organismos económicos superiores por carecer de disponibilidad suficiente para hacer frente a las exigencias naturales y lógicas que obliga el sistema económico.

Desde la Federación de Cooperativas y de tantos organismos superiores como hemos formado, hemos sostenido el criterio de modificar este sistema empleado de tiempo inmemorial por nuestras cooperativas, cuyo procedimiento, con todo y considerarlo moral y que responde a la psicología racional y sentimental de nuestro pueblo, no encaja con la aspiración práctica de querer eliminar el comercio, pues siguiendo esta táctica muy considerada y muy humana, no saldremos de nuestra misera capillita y nuestro cooperatismo vegetará una vida efímera y será siempre ineficaz para introducir en él la concepción de capacidad y suficiencia que es menester.

Siempre nos hemos inclinado en no querer hacernos nuestra aquella frase de «Les affaires sont les affaires», que simboliza muy elocuentemente todo un tratado mercantilista cien por cien.

¡Bien que no queramos imitar a Sancho, pero que no seamos tampoco tan Quijotes!

Menos romanticismo antieconómico y un poco más de práctica, es lo que aconseja el racional cooperatismo.

CELESTINO VENTURA

COOPERATIVA CENTRAL DE COMPRES

COTITZACIONS DE LA SETMANA

Mongetes, 195'80 pessetes els 100 quilos.
Sigróns, 258'10 pessetes els 100 quilos.
Sucre, 222'50 pessetes els 100 quilos.
Avellanes, 560 pessetes els 100 quilos.
Patates, de 58 a 61'30 ptes. els 100 quilos.
Carn congelada, 529 pessetes els 100 quilos.
Carn líquida, 872'20 pessetes els 100 quilos.
Pasta sopa, 246'64 pessetes els 100 quilos.
Oli Andalus, 277 pessetes els 100 quilos.
Vi, de 6'42 a 10'10 pessetes el grau.
Safra, de 7 a 14 pessetes els 100 papers.
Caldo Terton, a 16'40 pessetes els 100 cubets.
Atrapamosques «Orion», a 18 pessetes les 100 tires.
Llimones, a 20 pessetes el 100.
Sardines Salades, de 44'50 a 62'30 pessetes el 100.

AGRUPACIO FEMENINA COOPERATISTA

Ajut portat als Hospitals de Sang, de les quantitats rebudes a aquesta Federació, de diferents entitats:

Pantalons	89 peces
Sueters	60 »
Caçadores	30 »
Calçotets	120 »
Mitjons	89 parells
Samarretes	102 peces
Camises	63 »
Mocadors	150 »
Espardenyes	22 parells

Utensilis variis: Sabó, pasta per a les dents, respallets per a les dents i aliments variis.
Quantitat total esmerçada: Ptes. 7.336'15.
Per l'Agrupació, la Tresorera, D. ABELLO.

ETICA ECONOMICA

Tengo el convencimiento de que las sanciones impuestas por nuestros tribunales populares a los acaparadores y especuladores en el precio de los comestibles y demás artículos que nos son esencialmente necesarios, han merecido la aprobación de la opinión pública, la cual ha considerado, sin duda ninguna, que son demasiado benévolas las sanciones aplicadas a estos malos ciudadanos saboteadores de nuestra guerra y de la nueva economía.

Esta mi convicción seguramente es compartida por los no simpatizantes con nuestra causa, que contando con escasas rentas, o con el solo producto de su trabajo, contemplaban desprovistos cómo sus fuentes de ingresos no compensaban los gastos de su presupuesto ordinario, al atender las múltiples necesidades de la vida. Podrá uno ser un perfecto doctrinario en cualquier orden de las ideas, pero ante el problema común de las subsistencias, todos coin-

cidimos en que no ha de existir fraude ni engaño de ninguna clase; es la lógica razón del comprador que exige justicia en sus derechos de consumidor. Nada tengo que objetar en este punto de coincidencia que nos es común, siendo de alabar las gestiones encaminadas a conseguir el reconocimiento de nuestros derechos a vivir decentemente de nuestro trabajo. Por ser éste el principio fundamental de la justicia social, no cabe la discrepancia, siendo quizá el único punto en que toda la humanidad está de acuerdo; pero el derecho sin el cumplimiento del deber, queda totalmente desamparado, del mismo modo que la ley queda burlada, sin la aplicación de la justicia. Háse demostrado hasta la saciedad que el incumplimiento de los deberes cívicos lleva aparejado consigo el escamoteo de las disposiciones legales que regulan las

(Continúa en 3.ª página.)

SECCIO FEDERATIVA

Ecos de la setmana

Hem dit i repetit moltes voltes que cal atendre d'una manera especialíssima els companys cooperadors que provisionalment s'estableixin en les diverses encontres on hi hagin cooperatives constituïdes, i que procedixin de llosc envaits pels facciosos.

Com sigui que fins a la Federació arriben queixes de què molts no troben ni l'escalaf de germanor, que deu ésser norma de la gran família cooperatista, ni les facilitats necessàries per a reincorporar-se al moviment, cridem de nou l'atenció als dirigents per a què atenguin en tot el que els hi sigui possible aquesta justa aspiració dels cooperadors d'altres encontres.

S'han rebut per gir postal 282 pessetes que la cooperativa de Bagur tramet per a les víctimes del feixisme. Agraïm amb tota l'ànima aquesta espontaneïtat dels companys de Bagur, que palesa ben clarament com estan d'arrelats els sen-

timents altament humanitaris d'aquells cooperadors.

Avui donem una nota de l'"Agrupació Femenina", en la qual els cooperadors es podran donar compte de com s'esmercen les quantitats rebudes i esperem que aquesta nota contribuirà força a què siguin engruixides les llistes de les aportacions destinades a l'ajut dels pobres desgraciats, víctimes innocents de la metralla.

La Comissió creada per tal d'orientar i estimular la marxa de la cooperació escolar prossegueix les seves tasques d'agrupació de tots els elements dispersos que en un o altre sentit fomenten la cooperació a l'escola i està procedint a la formació d'un cens de cooperatives escolars legalitzades, en tràmits de legalització o que s'estiguin o pensin organitzar-se, per tal d'anar a una obra de conjunt i assegurar la propaganda cooperatista, des de la infància.

Les adhesions poden dirigir-se a la Comissió organitzadora en el local de la Federació.

Federació de Cooperatives de Catalunya

ACTA DE LA REUNIO DEL COMITE EXECUTIU CELEBRADA EL DIA 19 DE MAIG DEL 1938

A dos quarts de set de la tarda s'obre la sessió, presidint el company Barjau, amb assistència dels membres del Comitè Ventosa Roig, Pujol, Jiménez, Verdura, per ACCIO COOPERATISTA i el que sotasigna.

Es aprovada l'acta de la sessió anterior.

Assisteix a la sessió per saludar al Comitè, la companya cooperadora i distingida escriptora Regina Lamo.

Es nomena per desempenyar el càrrec de delegat a la Comissió de treball en la Secretaria de Proveïments del Socors Roig Internacional (Secció Catalana), el company Francesc Tomàs Jover.

S'assabenta el Comitè, de la designació feta per la Federació Nacional a favor del company Jaume Pera Graupera per formar part del Consell d'Administració de la Cooperativa Central de Abasteciments.

Es dona compte d'una comunicació de la Federació Nacional per trametre a totes les entitats federades, recomanant que d'una manera particular cada col·lectivitat trameti durant els dies 5 o 6 de juny al Congrés de les Cooperatives d'Anglaterra, un telegrama de simpatia per l'ajut prestat a Espanya.

Es dona compte d'una comunicació rebuda de la Federació Nacional contestant la nostra referent l'assumpte que afecta la Cooperativa Central de Compres. Es dona compte de les reunions tingudes a l'efecte de coordinar els criteris en pugna, facultant-se el Comitè per continuar les converses per la bona i cordial relació del nostre moviment.

S'accepten les entitats següents, previ el corresponent aval de les Comarcals: Cooperativa de Consum del Sindicat Agrícola, de Castellví de la Marca; Popular de Consum, de Fornells de la Selva; Cooperativa de Consum del Sindicat Agrícola, de Tortellà; Cooperativa de Treballadors del Crèdit i de les Finances, de Girona, i Cooperativa «La Unió», dels Límits de La Jonquera.

El dona compte de l'adhesió expressiva i fer-vent que aquesta Federació tramet al Congrés de «L'Union Suisse des Cooperatives de Consommation» i a l'ensems la invitació per al nostre Congrés a dita Union Suisse; a la Federació francesa, a Mr. May, secretari de l'Aliança Cooperativa Internacional, i a Mr. Barnes, president del Partit Cooperatista, d'Anglaterra.

S'acorda nomenar per a formar part de la Comissió Permanent del Consell d'Indústria Alimentària, el company Jaume Arnal, i per a les reunions plenàries al company Joan Aguiló.

Després de discutir-se diversos assumptes d'ordre intern, s'aixeca la sessió a les vuit.

El Secretari, Celestí Ventura.

DE MOLT INTERES

Novament ens cal cridar l'atenció de les Cooperatives que tenen subscrits exemplars d'«Almanacs» d'enguany i que encara no els han recollit a les oficines federatives.

En la impossibilitat de fer-ho nosaltres per correu o altres mitjans, cal que hom es valgui de recaders o particulars que ocasionalment vinguin a Ciutat per aprofitar aquesta circumstància i fer recollir els paquets, que tenim ja preparats.

La norma i bona marxa administrativa de la Federació obliga a adreçar aquest prec, el qual esperem que tothom, fent-se càrrec de les circumstàncies, procurarà atendre.

Reunión de la Comisión Ejecutiva de la Federación Nacional

Se ha reunido en Barcelona la Comisión Ejecutiva de la Federación Nacional de Cooperativas de España despachando los asuntos de trámite y tomando conocimiento de la correspondencia habida con las Organizaciones del país.

Igualmente la Comisión Ejecutiva tomó nota de la relación de Cooperativas ingresadas últimamente en la Federación Regional de Cooperativas de Levante y que en virtud de los Estatutos de la Federación Nacional quedan automáticamente incorporadas a la Federación Nacional.

Se examinaron otras cuestiones de bastante interés relacionadas con la organización de los abastecimientos y los servicios que el movimiento cooperativo presta a las autoridades de la República en esta materia y finalmente la Comisión Ejecutiva tomó nota de los comunicados de la Alianza Cooperativa Internacional participando que se han hecho dos nuevos llamamientos a los cooperadores del mundo en favor de los españoles que luchan al lado de su Gobierno en defensa de nuestras libertades e instituciones constitucionales, así como de la contestación del Partido Cooperativo Británico al saludo que la Federación Nacional envió, expresando su simpatía con motivo de la reunión anual celebrada por dicho Partido, en el que se tomaron acuerdos de gran importancia e interés en favor de nuestra causa.

Llegiu i propagueu

Acció Cooperatista

Preu: 20 cts.

D'interès per a les Cooperatives

D'acord amb l'article 64 de la Llei de Bases de la Cooperació, dintre dels tres primers mesos de l'any, les cooperatives vénen obligades a trametre al Consell Superior de la Cooperació, una còpia de la Memòria, Balanç general i compte de Guany i Pèrdues.

Les cooperatives són pregades de trametre per mitjà de la Federació Comarcal respectiva, dues còpies del Balanç, a fi de complir aquest requisit i poder confeccionar la Memòria que s'ha de presentar al pròxim Congrés de les cooperatives, que tindrà lloc a Barcelona els dies 24, 25 i 26 de juny.

Per a facilitar el moviment cooperatiu i éssent necessari conèixer el valor material de la Cooperació a Catalunya, és precís que les cooperatives enviïn l'enquesta que a títol d'estadística es sol·licita.

Hem de remarcar que aquesta enquesta no compromet a res, limitant-se tan sols a facilitar declaració davant aquesta Federació del valor que posseeix cada cooperativa.

Totes les cooperatives compostes de 200 socis com a mínim han de tenir la porta oberta durant les hores normals de venda i amb dependència professional.

Aquesta Federació es veurà obligada a prendre les mesures del cas si comprova s'infringeixen aquestes prescripcions legals que també ens imposen nostra moral de cooperadors.

Tampoc poden impedir l'ingrés a qualsevol ciutadà que ho desitgi, mentre sigui moralment solvent i no estableixi competència comercial amb la cooperativa.

En compliment de l'acord pres pel Consell General en la seva reunió del 27 de febrer, es fa avinent a les cooperatives que totes les comandes de material i altres encàrrecs que es facin a la Federació de Cooperatives de Catalunya, han d'ésser avalades primerament per la Federació Comarcal, exceptuant els casos en què el pagament sigui al comptat.

Han de recordar també les cooperatives l'acord de la Federació de sancionar les dualitats d'inscripció, en dues o més cooperatives, per individus pertanyents a una mateixa família i evitar aquestes anomalies.

Recomanem d'una manera especial als dirigents de totes les entitats que, prèvia la identificació de l'interessat, es donin les màximes facilitats als companys cooperadors procedents de cooperatives enclavades en terreny envaït pels facciosos, per ingressar a les cooperatives que hi hagin al lloc on provisionalment aquells companys nostres estableixin llur residència.

Cuarenta y ocho años de vida cooperatista

Tales fueron los que Jaime Anglés dedicó al cooperativismo. Y no fueron precisamente cuarenta y ocho años sin actividad ni lucha y con ribetes de un amor platónico los que Anglés pasó, sino muy al contrario. Fueron de una actividad enorme y de una lucha intensa y continua.

Tenaz y constante, no cejaba ni retrocedía por nada en cuanto concebía una idea que a su entender al ejecutarla podía dar realce, esplendor o ampliar y consolidar la importancia y el prestigio de «La Flor de Mayo», de la cual era fundador y uno de sus más firmes impulsores.

En el seno de la misma desempeñó muchos cargos, distinguiéndose en todos por su inteligencia y celo en el cumplimiento de los mismos.

Fué muchas veces Presidente, ocupando el de Presidente honorario cuando «La Flor de Mayo» pasó a ser sucursal número ocho de la Unión de Cooperadores de Barcelona al producirse la unión.

Hombre formado en las luchas político-sociales que el pueblo sostenía de continuo contra el poder mayesttico y la tacañería y avaricia capitalista en las postrimerías del tercio del siglo pasado, en las cuales tan activa parte tomó, hicieron de él un hombre experimentado, inteligente y tenaz.

Fué un hombre de una capacidad de trabajo enorme y de una voluntad férrea e indomable.

Sus excepcionales condiciones le valieron el que el pueblo le votara como diputado al Parlamento español y le mandara también a ocupar el cargo de concejal en el Ayuntamiento de Barcelona.

En el cooperativismo puso también la misma fe, el mismo entusiasmo y el mismo fervor que en los ideales liberales democráticos que profesaba.

Más de lo que pudiéramos decir de su vida cooperatista, habla con harta elocuencia la inmensa obra realizada por él en la que un día fué Cooperativa «La Flor de Mayo».

No citaremos cosas por él realizadas ni seguiremos desde aquí todas sus pisadas en el campo cooperatista, porque no es este nuestro propósito y porque además creemos que otros con más datos quizá que los que nosotros poseemos en estos momentos ya se encargarán de hacerlo.

No obstante, con todos los respetos que a su memoria debemos —tales como en vida los tuvimos a su persona—, séanos permitido decir que a pesar de ser los primeros en apreciar y admirar su meritísima e ímproba labor para lo que con el cooperativismo se refiere, señalar unos pequeños lunares —acentuados aún más en los últimos años de su actuación— que al existir hace —a nuestro criterio— que no sea completo, perfecto y digno broche que cierre estos cuarenta y ocho años de profunda y constante actividad cooperatista.

El primero fué que en sentido federativo y en el aspecto general de nuestro movimiento no sentía la fe y el entusiasmo necesario hacia el organismo que aglutina y condensa nuestras

aspiraciones, como creemos que era preciso y necesario que así fuese.

Además, se puede decir que en la última década de su actuación no supo desprenderse de su «yo», y, por ende, no supo ser lo suficientemente generoso ni lo suficiente psicólogo para ver y comprender que podía tener confianza con un gran número de jóvenes cooperatistas, inteligentes y aptos, que propugnaban en el seno de la entidad por una renovación total de muchas cosas y una transformación radical y absoluta de la misma para adaptarla a las necesidades sociales que la vida moderna exigía.

Viejo ya, no obstante se creía con arrestos para continuar adelante con su obra en buena hora iniciada y, naturalmente, se resentían sus iniciativas de la falta de un cerebro lleno de concepciones modernas a la vez que de un espíritu juvenil que les diera impulso, forma y contenido social.

Por esto se paró la marcha ascendente de «La Flor de Mayo» y vivió ésta durante sus últimos años en estado estacionario.

Con seguridad que al consignar esto aquí y en este momento, no faltará quien crea que es fuera de lugar y de ocasión. Mas, a fuer de sinceros, hemos de decir que entendemos que faltaríamos al deber de imparciales, impuesto por nosotros mismos, al no señalar la causa por la cual durante la última etapa de su actuación tanto apasionó y por la que tantas cosas se pusieron en juego.

Pero, con todo y a pesar de todo, el cooperativismo con la pérdida de Jaime Anglés ha perdido uno de sus más grandes constructores, uno de sus mejores impulsores y uno de sus más firmes y decididos defensores.

Descanse en paz el malogrado compañero, de quien tantos recuerdos tenemos y a quien el cooperativismo tanto debe.

ANGEL CASAS

Algunos principios de Cooperación

«Altamente moral, porque tiene el objeto de abolir la especulación, el lucro, que es la principal causa de los males que afligen a la Humanidad, que fomenta las falsificaciones, adulteraciones, sofisticaciones de artículos de consumo y de vestir, de combustibles, de maquinarias, etc.; explota a los agricultores en las diversas formas conocidas; obra con artificios y engaños de toda clase. Pues el que no quiere ser cooperativista es porque está adscrito y estrechamente vinculado a la especulación, la cual acepta, para conseguir sus fines, cualquier método ilícito y procede con grave perjuicio moral y económico de todas las clases sociales».

Altamente moral es la cooperación, porque combate la usura, obliga al individuo a proporcionar los gastos con los ingresos, a no descarrilar, a no malbaratar, en suma, a no gastar más de lo que puede. Difunde prácticamente la virtud del ahorro e inculca el sentimiento de independencia económica y moral, factores todos que tienden a la emancipación de las clases trabajadoras. Difunde la instrucción por medio de bibliotecas, conferencias, etc.; educa al pueblo, pues le enseña los fundamentos de la moral y convence al hombre que debe amar al prójimo como a sí mismo.

Altamente moral es la cooperación, porque su principio moral, por el cual ella difiere de las empresas capitalistas y de las corporaciones de obreros, se puede definir así: mutualidad, solidaridad; sintetizados en la clásica fórmula:

«Uno para todos, todos para uno».

(De la obra «Tratado de la Cooperación», del Dr. Bóres.)

CORRESPONDENCIA

Corresponsals. — Agraïm les lletres que rebem dels cooperadors i de les cooperatives oferint-se o proposant noms per a ésser corresponsals d'ACCIO COOPERATISTA; aviat començarem a donar la llista.

B. Farré. — Rebut els quatre articles; els anirem publicant amb l'ordre que els teniu assignats.

A. Solé. — Endarrerim la sèrie corresponent a la Revolució Russa per a donar cabuda als que ens envien de més actualitat.

R. Lamo. — Agraïts de les seves encomiàstiques lletres.

T. Vilarroya. — Rebut tard; anirà en el número proper.

V. Carrillo, J. Terés, C. Cervera, A. Grau i J. Escrigas. — Els guardem per al número en què vagi secció de «Cooperació Escolar».

APRENDIENDO A SER COOPERADORES

Aunque varias veces hemos hablado sobre la conveniencia de crear una escuela donde poder enseñar la sana doctrina de la Cooperación, insistimos en cuanto al particular por estar plenamente convencidos de que, procediendo así, ganaríamos ambiente favorable a nuestra causa, aproximándonos a las posibilidades de encontrar compañeros aptos que la sirvieran con provecho.

ETICA ECONOMICA

(Viene de 1.ª página.)

relaciones sociales, y así nada tiene de extraño, que en aras los unos de su cobardía e impedidos los otros por el afán de procurarse lo necesario, sin reparar en calidades ni precios, se haya contribuido a este absurdo encarecimiento del mercado, fomentándose descaradamente la escasez y la tan irritante como progresiva alza de precios.

El actual estado de cosas, que muy acertadamente el Gobierno corrige con mano dura, aunque no lo suficiente para cortar de raíz la sed insaciable de adquirir riquezas ilegalmente, demuestra de manera irrefutable que el sistema capitalista es altamente indecoroso y no cederá sus posiciones mientras no se le obligue a estar al servicio de la colectividad.

Viene a confirmar esta opinión mía, la actuación de algunos comités de empresas colectivizadas, que se han hecho cómplices en la explotación del sueldo de los que llaman sus hermanos de trabajo, al permitir la venta de artículos a precios notoriamente abusivos, y en pugna total con los principios que sustentan sus respectivas sindicales. Alegar ignorancia en estos momentos constructivos, equivale a la deserción de los deberes sociales; actuar sin capacidad revolucionaria, da como resultado el avalar las inmundicias del capitalismo y acrecentar sus fallas, dificultando todavía más el desarrollo de la vida normal.

La guerra nos exige no falsear el espíritu de la Revolución, y ésta será fielmente servida acrecentando las riquezas de toda índole, poniéndolas al servicio del pueblo, arrinconando a los que sienten el prurito de convertirse en obreros patronos, y asentando por fin en base sólida, y por justa, indestructible, las conquistas de la revolución.

El período de la postguerra nos ofrecerá un sin fin de dificultades que han de superarse, indudablemente, pero sin recurrir a ensayos que fatalmente constituirían un entorpecimiento en la reconstrucción económica del país. Que nadie sueñe plácidamente; se impondrá un mayor rendimiento, la regularización de salarios, sujetar el comercio haciéndolo asequible a los de condición más humilde, pero para obtener esta regularización en la vida, y conservarla en toda su pureza, es absolutamente necesario que los órganos distribuidores de las riquezas colectivas tengan su origen y justifiquen su actuación en la más estricta justicia, emanada precisamente del pensamiento y conciencia colectivos. Moralidad adquisitiva, moralidad distributiva, moralidad productiva, he ahí la gran trinidad, sobre cuyo eje ha de girar la reconstrucción de España y, por ende, de su bienestar.

Dando por descartado al comerciante desaprensivo y que de una forma u otra nos demuestre su habilidad, haciendo orondas beneficios a expensa nuestra, que mucha concesión es ésta, quiero convenir por un momento en que todos los productores y distribuidores se atengan a lo legislado y cumplimenten las disposiciones emanadas del Poder público. No veo motivo de agradecimiento en el cumplimiento de su deber, porque en resumen de cuentas, amparados por la Ley se llevan la mejor parte en el festín de la vida. Su misión estriba en ser honrados y no quebrantar los dictados de su conciencia, prodigio que en estos tiempos de exceso egoísmo, supera a todos los milagros conocidos hasta la fecha, pero no basta con restablecer el equilibrio general y medrar a su costa.

Este ciudadano nos debe merecer consideración, pero jamás estima y aprecio su obra, por limitarse simplemente su campo de acción a su esfera individual y familiar. Cualquier circunstancia o variante puede influir en la variación del ritmo económico, y la revolución, para consolidarse y producir sus frutos, necesita la garantía de estabilidad y que sus beneficios se extiendan a todos los sectores sociales indistintamente, sin tendencias ni favoritismos de ninguna clase, de forma que la razón de nuestra existencia halle su plena justificación en el ejercicio de sus funciones.

Esta transformación social, hecha sin estridencias ni violencias, aunando a todos los hombres y proporcionándoles el bienestar individual y colectivo, sólo puede realizarla la Cooperación, por ser ella la escuela de educación social más perfecta que existe hasta la fecha, como demostraré oportunamente.

ALFREDO ROGADO

En campaña, mayo de 1938.

La fantástica divergencia de opiniones y sistemas puestos de manifiesto por nuestros camaradas cooperadores, lo dicen bien claramente a los que hemos tenido repetidas ocasiones de comprobar la realidad en nuestra relación con casi todas las cooperativas nuestras; ejemplos de trabajo y firmeza de espíritu en la lucha, no cabe duda, pero huérfanas de métodos comúnmente generalizados que les facilite su funcionamiento orgánico-administrativo, dándose inclusive casos en que algunas de ellas empleen anticuados y contraproducentes moldes de operaciones mercantiles, que, a pesar de implicar un derrochador desgaste de energías, son infructuosos y detestables.

En tiempos pasados, parte de ciertos y rutinarios procedimientos cooperativos, tal vez hubieran tenido atenuante que excusara la sinrazón del uso, pero el transcurso normal de las épocas sujetas a un progreso, exigen irremisiblemente el compromiso de atender la dirección que marquen sus vibraciones refulgentes, conseguidas a costa de la experiencia y esfuerzo de las generaciones pretéritas.

Los que desde hace años venimos proclamando las cosas buenas de las cooperativas, defendiendo la obra que representan por considerar el Cooperativismo nombre simbólico de ideal redentor, y, por otra parte, también conocemos de cerca los defectos que motivan el retraso y palidez del movimiento cooperativo, debemos decir siempre la verdad; y la verdad ahora, consiste en que hay que renovar actitudes y posiciones si no se quiere sucumbir ante una presión de pura lógica.

Cuanto a los casos podríamos fijar como base de esta tesis. Pero no es el momento de ello y además por ser errores de los cooperadores lo que más interesa es subsanarlos.

Así es, que tanto lo que afecta a la estructuración orgánica, aspecto contable, normas de administración y hasta compostura general de todo, reclama urgente rectificación en consonancia con el presente y el futuro, aprovechándose de lo pasado únicamente aquello que por la bondad de su contenido lo aconseje la práctica.

Y, naturalmente, esta rectificación lleva consigo un previo y exacto conocimiento de la misión que nos incumbe en relación con los principios y finalidades de la obra cooperativa y nuestro modo de ser; acentuándose por este objeto cada vez más, la necesidad de preparar a los cooperadores para que lo sean de verdad.

Una escuela creada y sostenida por el calor cooperatista, apropiada a los objetivos que la instituyeran, sería el remedio positivo para fortalecer el ejército de la Cooperación eficaz y victoriosa. Una escuela en donde como hermanos de la gran familia cooperatista pudiésemos recibir una enseñanza verdadera, útil y fraternal, pues es axiomático que los medios más elocuentes para defender la Cooperación, los encontramos fácilmente «aprendiendo a ser cooperadores».

FRANCISCO CAMPOS

CONEXIONES UTILS

PER A CONEIXER SI EL CAFE EN POLS ESTA FALSIFICAT

Es falsifica de moltes maneres, afegint-li diverses substàncies que, sinó fan malbé l'estómac, debiliten i desnaturalitzen l'acció del cafè. Segons el Laboratori Central del Ministeri d'Agricultura dels Estats Units, es poden descobrir els frauds mirant amb una lent la pols dubtosa. Si l'aspecte és uniforme, es pot creure en la puresa del producte; en cas contrari, el cafè conté matèries estranyes.

N'hi ha prou per a comprovar-ho, omplint una ampolla amb aigua; poseu dintre d'aquesta una mica de pols; remoure-la i deixeu-la després en repòs. El cafè sobrenada; les impureses cauen al fons, i entre elles es reconeixen els granets de xicoira pel rastre obscur que deixen a l'aigua.

UNIO I COMPRENSIO

Quant em dol el temps perdut per la cooperació catalana, al no haver fet més tasca col·lectiva de la que tenim. Hem de reconèixer, però, que la cooperació, en tot el que va de segle, amb la nostra propaganda oral i escrita, no sabem desvetllar a la gran massa de treballadors, no per manca de ganes, degut, solament, a la incomprensió del seus dirigents polítics i sindicals. Ha estat precisa la revolució amb les seves mil provatures, que ha obert els ulls a la realitat dels líders, perquè aquests indiguessin a les masses treballadores que acceptessin i que engruixissin els rengles de la cooperació, refusada fins ara. A la fi, s'ha verificat el miracle, encara que imposat per la necessitat del repartiment de queviures, i a més, que l'enemic sistemàtic i irreductible de la nostra cooperació s'assabentés del que és la cooperació i on va i aleshores l'enemic es donà compte que la cooperació supera la col·lectivització.

Avui, la cooperació a Catalunya, tant en el consum com en la producció, té un relleu insospitat, que tant debé continuar en la postguerra. Falta, no res menys, que tota la massa de cooperadors que han enviat les nostres cooperatives i les que s'han format de nou, vulguin asabentar-se i capacitar-se, perquè tots en puguem treure tot el que de sí pot donar la nostra organització.

Hem de tenir en compte que avui més de la meitat de la població de Catalunya està dins els rengles de la cooperació. Es, com es veu, un nombre molt important i resulta inútil i fins innocent perdre el temps divagant el que farem i esperant el «mannà». Som nosaltres els que hem d'organitzar tot el que ens interessa.

Tenint com tenim la cooperació de consum espaiada per totes les contrades de la nostra terra, ens permetrà fer una gran obra de conjunt. L'objectiu de la cooperació, en primer lloc, no pot ésser altre que la suma de tots els nostres esforços, com si diguéssim, dels nostres cabals, en el Banc Cooperatiu que proposàvem en un altre article anterior. Realitzada aquesta tasca de la creació del Banc Cooperatiu i posat en condicions de funcionar, entrarem de ple a la supressió de tot el que sigui intermediari.

Quin goig poder dir a plena veu: Per fi, amics, les representacions econòmiques de tot l'obrisme català i de la petita burgesia camperola, de la classe mitjana ciutadana i marinera, han sabut sostreure's al jou del burgès capitalista i financer, emportant-se els cabals en els seus Bancs dipositats, per a dur-los al Banc Cooperatiu, propi de les quatre Federacions econòmiques catalanes de Cooperatives de consum i producció, dels Sindicats Agrícoles, de Pòsits Marítims i de Mutualitats! Afortunadament per al camperol català, aquests tenen creat ja l'organisme del Sindicats Agrícoles, encarrilat a solucionar i servir tots els problemes del camp. Afortunadament també, va per bon camí que les cooperatives de consum siguin proveïdes directament des dels Sindicats Agrícoles, sense cap mitjancer. Falta solament que la cooperació de consum cerqui la manera més racional de cercar en els punts d'origen de l'anterior, de tots quants queviures no produeix o en produeix poca quantitat el conreador català. Podria ésser una manera fàcil l'entesa directa amb les associacions camperoles de les altres regions d'Espanya o anar directament als mercats de l'interior a fer les compres, perquè a les cooperatives de consum no ens interessa anar a comprar a Llotja i continuar l'engruiximent dels intermediaris i, per tant, l'encariment de tots els articles. És clar que això no es fa tan fàcil com es diu, però tot quant diem ara ho diem per després d'haver guanyat nosaltres la guerra, després d'obligar a reembarcar-se tots els bandits que han vingut a robar-nos els nostres minerals, els nostres cereals, els nostres olis, les nostres fruites, els nostres tresors artístics, joies preades del nostre art nacional, i la vida de milers de germans

i l'honra i la vida de milers de filles dels pobles envaïts per tota la xusma d'estrangers, portats a fer-nos la guerra, amb l'afany d'esclavitzar-nos, i de l'Espanya lliure fer-ne una colònia italo-germana, per sarcasme dels governants de les nacions civilitzades que contemplen impassibles la crucifixió de la nació espanyola.

Es perquè tot això no torni que hem de sumar tots els nostres esforços. Perquè no tornin els comerciants, perquè no tornin els lladres, perquè no tornin els ramaders, perquè no tornin tots els que compren a origen i vénen on es presenta ocasió, s'engreixen ells i fan morir de fam els que ho produeixen i els que ho consumeixen. Tot acaparador, tot comerciant, fora, fora de l'òrbita en què es desenrotlla la cooperació. Es per això que nosaltres voldríem una entesa cordial amb els nostres Sindicats Agrícoles i amb totes les associacions de pagesos de totes les contrades de la nostra Espanya, per fugir de tot el que pugui quedar —que per desgràcia de la humanitat encara en quedarà— d'especuladors amb la fam del poble.

Si l'entesa amb els Sindicats Agrícoles es directa amb la C. C. C., fem que directa sigui també amb les associacions de camperols de les terres de l'interior. Iniciat ja el comerç entre els camperols d'allà i les cooperatives d'aquí, de productes agrícoles i generalitzades tota classe de transaccions de productes de terra, hem de fer-la extensiva a la ramaderia, per suplir la manca de la producció catalana, com també ens tindrem de preocupar de la compra del blat que falta per les necessitats del proveïment de la població de Catalunya.

La cooperació, amics, si vol fer obra social amb mires a l'esdevenidor, en evitació de què torni a alçar el cap el capitalisme —que es disfressa com vulgui— ací a casa nostra, no té altra alternativa que, sigui com sigui, i com més aviat millor, començar per arrendar o comprar una farinera. Sí, comprar una farinera, perquè no tinguem necessitat de donar a moltar el blat que tindrem la necessitat i l'obligació d'importar, fent nosaltres, la cooperació, la feina que feien els bleders i farinaires, i no parar fins que tot el blat que consumeixen els associats sigui molt en les nostres farineres. Un càlcul aproximat del blat que consum Catalunya, en temps normal, suposant que els tres milions i mig d'habitants consumeixin quatre-cents grams de pa diaris, representen cinc-cents quaranta-cinc mil tres-cents deu tones de blat a l'any, sense comptar el blat que falta per sèmols i farines per les fàbriques de pasta per a sopa, per les fàbriques de galetes, per pastisseria, borregos, etc., i per les fàbriques de midó, de manera que probablement es consum a Catalunya unes sis-cents mil tones de blat a l'any.

Quant blat es produeix a Catalunya? No ho sabem. Doncs bé, el que falta pel nostre proveïment hem d'importar-lo de les regions de l'interior d'Espanya. Com? Ja ho he indicat. Sumant els nostres esforços. Creant el Banc Cooperatiu a base de les quatre Federacions econòmiques obreres i deixar-nos de minúcies. El que més interessarà després de guanyada la guerra, serà guanyar la revolució i la revolució sols la guanyarem no deixant que el negociant, que l'acaparador, ni sol o individualment, ni col·lectivament, pugui tornar a negociar. Preparam-nos, doncs, companys, el més aviat millor, d'ací o allà, anem estudiant aquests problemes de vital interès per la cooperació i anem resolant a l'adquisició dels blats que ens falten, per Castella, per Lleó i Extremadura, per la Manxa i Aragó i també l'Andalusia. Desvetllem allà on ho desconguin, el que és la cooperació, que si sabem organitzar-nos, si sabem fer-ho, portarem d'allà els fruits de la terra, nosaltres els portarem els fruits de la indústria en gèneres per vestir i eines per treballar.

Ai, amics, si sabíem fer el que deixem exposat —que al fi i al cap no diem res de nou— otro gallo nos cantara; llavors sí que es faria la revolució tan desitjada i que nosaltres la guanyaríem —que la guanyarem—, perquè no hem d'ésser tan insensats que escoltem als que s'oposin a fer no precisament el que queda dit, però sí tot el que d'una manera o altra condueixi a què la cooperació s'apodori del comerç i de la indústria, que fins ara ha vingut detentant el capitalisme i que ja és hora, després de la guerra viscuda, que passi a les mans dels consumidors organitzats. Foragitem del nostre sí tot aquell que vulgui entrebancar-ho.

Tu, amic o enemic que em llegeixes, no sé el que pensaràs del qui sotscriu, però jo d'això en dic fer la revolució o treballar per a fer-la.

B. FARRÉ

NECESSITEM CORRESPONSALS PER "ACCIO COOPERATISTA"

Per tal d'establir en el periòdic una secció informativa de tots els aconteixements relacionats amb la cooperació, demanem corresponsals en tots els llocs de Catalunya.

Esperem que els cooperadors, les cooperatives i les comarcals ens voldran ajudar a realitzar aquesta tasca i que podrem donar una llista completa de corresponsals que «ACCIO COOPERATISTA» tindrà en totes les encontrades.

Envieu el nom, del que s'ofereixi o proposeu per corresponsal d'«ACCIO COOPERATISTA», cognoms, adreça i cooperativa a què pertany, al Director, Pelai, 7, pral.

La Cooperació constitueix una potència econòmica i moral que s'inspira en un millor benestar de la humanitat

Cursillo de cooperación en Villarrobledo

V y último

El cursillo de cooperación comenzado por nosotros en Villarrobledo y continuado luego por los maestros de la localidad constituye un loable esfuerzo de superación de aquellos modestos trabajadores. Los seleccionados para asistir a las clases eran casi todos hombres responsables al frente de servicios distintos de las cooperativas locales; sus compañeros los eligieron precisamente para capacitarles más en el ejercicio de sus funciones. Había, además, representantes de cooperativas de otras poblaciones cercanas y de grupos de obreros que se disponían a fundar cooperativas.

A finales de la primera semana de clases, fué a Villarrobledo el Inspector de Trabajo de la

provincia de Alicante, el cual llevaba el propósito de organizar un cursillo en la citada provincia y nos invitó a asistir al mismo; le prometimos complacerle si las circunstancias nos lo permitían.

Como a remate y complemento de esos y otros cursillos, los compañeros responsables de la Federación Nacional de Cooperativas se proponen organizar otro, de mayor amplitud, en Barcelona, para muy en breve. Se trata de formar personal técnicamente capacitado y cooperativamente bien orientado, para atender debidamente las nuevas fuerzas cooperativas que se van organizando, en tan gran número, en los últimos meses; algo así como lo que se hace en Francia para la formación de personal competente destinado a las cooperativas.

**

Himne xorc a la nit

Al camarada Director de la
Cooperativa de Palamós.

*Estén la nit un mantell de misteri,
un amorós mantell de ombres i frescor,
tot és quiet per l'immens hemisferi
i en braços de la nit dorm el dolor...*

*Les aus de cementiri
amb son macabre xiu-xiu
fereixen el celatge,
corprenen el repòs,
i fuig tot l'agradós
del misteriós vespratge.
Ja res dorm dolçament,
puix fins l'amor pacient
ha perdut el sanderi
i cerca el bressol
del vici i l'alcohol
volent fer amb ell tiberi.
i es deixonda el dolor
de fills llançats al plor
totjust en dar-los vida,
al remor de petons,
al ritme de cançons
de garsa engelosida.
La lluna en té pietat
i el seu vel argentat
estent riallera,
destriant-li els estels
com uns servents fidels
llur cabellera.
I el dolor deixondit
en veure l'infinit
ple de grandesa,
en veure'l sense vels
i poc sembrat d'estels
d'ell vol fer presa.
I es llança bojament
pel mig del firmament
i el destraleja,
ferint la majestat
d'aquell rostre argentat
que llum humbeja.
La lluna lentament
recull son vel d'argent
avergonyida,
i escoltada d'estels
darrera de negres vels
va compungida.
I en xorca processó
de ombres i tristors
la nit avança,
l'ocell refilador
no pot dormir de por
i de frisança.
Frisa pel jorn novell,
la nit li és un flagell,
llarga i pesada,
pobra au, troba la nit
i espera amb greu neguit
la matinada.
L'ocell refilador
d'amor sap la cançó
pura i gemada,
ja el cantarà l'ocell
son himne al jorn novell
a trenc d'albada.*

JOSEP BRUNET MAC

Palafrugell, maig del 1938.

Nota de la Redacció

Preguem a tots els col·laboradors i entitats que ens envïin lurs articles o notes escrites a una sola cara, per a facilitar la tasca de composició, i abans del dilluns de cada setmana, altrament moltes voltes perden actualitat i és una llàstima en tots aspectes.

JOSE COLL CREIXELL

La guerra d'Espanya i els joves cooperatistes de tots els països

Quan pel juliol del 1936 s'encengué al nostre país la guerra antifeixista, el crit que ens vingué de fronteres enllà no fou d'angoixa ni d'aconhortament. Lluiteu, lluiteu el que pugueu, amb tot el delit, amb el cúmul de les vostres energies millors i tot el vostre coratge! Ja us ajudarem. Venceu el feixisme! Era una alenada d'ajut, de revigorament, d'encoratjament. L'estroncament del procés de triomfs que guarnia tots els moviments feixistes s'havia produït a les nostres contrades. En ple període d'ascens del feixisme en diversos països, de provocació intermitent a càrrec d'aquests mateixos, a casa nostra es donava una situació de fet on l'ascens feixista havia estat paralitzat i les forces mercenàries alçades conscientment per abatre les posicions d'avantguarda, que anava ocupant la classe treballadora, abatudes. La guerra civil encetada pel juliol guanyà el cor, pel que objectivament suposava i valia, als germans del món, als germans treballadors de tots els països.

Al costat de l'espetec i del retruny de les armes, l'edificació, l'intent i el propòsit de donar base al nou sistema humà que faria de contrafort tothora a les envestides del feixisme i serviria d'estímul i compensació al magnífic i heroic esforç i sacrifici de la classe treballadora en lluita.

Ningú, des de cap indret, no ha ignorat el que movia la nostra lluita. Com tampoc no han estat ignorats els objectius que perseguíem i quina era la fita proposada.

Els començos ens feren present d'aquell sanglot sobtat. Guanyeu, nosaltres us prometem atendre-us en la mesura que és justa!

Podem dir, a l'alçària del moments presents, que la prometença en la féu la hipocresia o el compromís de sortir del pas, dels impotents o del decepcionats? De cap manera. Però sí que podem, i devem, consignar que no tots els qui podien i devien, estant-hi obligats, no han fet el que els corresponia.

Quin contrast no pot establir-se entre aquells braus i ardorosos xicots de tots els països, que enrolats en les brigades internacionals, flor de la jove generació obrera i camperola revolucionària, que ho donà tot en els combats contra el feixisme i contra la burgesia, vingueren a regar generosament amb llur preciosa sang els sòls on debíem la gran contesa de la nostra època, amb aquells que tenint el deure de fer contribucions efectives i positives a la nostra lluita, dels resultats de la qual depèn llur destí, es creuaren de braços en actitud expectant o es limitaren a dir que sí, que nosaltres teníem raó, però que calia tenir en compte els imponderables, els compromisos, la responsabilitat i les mil habilitats per a no decantar-se, amb conducta rotunda, pel nostre cantó!

Ni podem oblidar tampoc l'ajut solidari d'aquells obrers que s'han tret el menjar de la boca per a trametre'l. Ni d'altres moltes coses que es feren per a nosaltres, pel nostre triomf, per la derrota i l'aixafament del feixisme.

No oblidem res. Tot ho valorem en el que val i representa. Però això sí, hem comptat atentament i amb cura aquells dels quals no ens havem vistos assistits i els qui no ens han ofert ni el tribut de llur solidaritat ni el concurs de llurs grans mitjans de què disposaven.

Som joves cooperatistes que lluitem per un món millor, guiats i avançant als nostres passos l'estel on hem sintetitzat els nostres anhels i la pròpia idea. I perquè som joves cooperatistes i representem la nostra idea en el conjunt de la jove generació del nostre país, que lluita pel seu esdevenir i per un nou sistema de relacions humanes, tenim dret a passar comptes amb nosaltres mateixos. I això, cregueu-ho, joves cooperatistes de tots els països, és dolorós i punyent per a nosaltres. Perquè la joventut cooperatista internacional no ha sabut col·locar-se al lloc que imperativament li pertocava.

Ningú com nosaltres més interessats en el prestigi de la nostra idea ni hom tan disposat a donar-ho tot per l'encimbellament del que equival en la lluita i vol dir en el concert progressiu del nostre país. Per això el propòsit d'aquesta acusació a la fi no és més que la confirmació de la nostra bona conducta i el certificat de la vostra indiferència, lassitud i desinterès.

Estem obligats a afirmar quins són els deures contrets i quines les obligacions derivades, d'ells. Com, de la mateixa manera, estem resoltos a assignar les adequades responsabilitats per la pusllanimitat i desatencions pregoníssimes amb què algú ens ha tractat.

Entre aquests hi volem comprometre els joves cooperatistes que arrecerats al voltant del «Rassemblement Universel des Jeunes Coopérateurs», s'han produït durant els darrers temps com a veritables estranys a les nostres coses, als interessos que ens són comuns i a les necessitats que tenim com a pròpies.

Recordo que pel novembre de l'any darrer, comentant el Congrés que els joves cooperatistes de tots els països havien celebrat a París, deïem el que segueix:

«Sense negar que les tasques del Congrés han estat profitoses, cal fer esment, però, que en el seu balanç manquen anàlisis, amb els deguts pensaments expressats, sobre problemes gravíssims que remouen el món en les seves entranyes més fonses. Establir l'estat de comptes d'aquest Congrés i notar-hi l'absència de la definició del moviment cooperatiu juvenol internacional entorn d'aquestes qüestions, suggereix una invitació a manifestar: que moure's al marge dels esdeveniments vius de l'època i de la història és un procediment que, certament, no possibilita l'ascensió cap al triomf de la victòria.

I la lluita contra el feixisme nacional i estranger que sostenim a Espanya, com la guerra d'independència que fa Xina contra l'imperialisme japonès, són dos esdeveniments d'aquesta espècie.

Per la seva significació, en tots els terrenys, i el seu caràcter conclouen factors d'una importància vital i extraordinària en la lluita contra la submissió i el feixisme, agents del capitalisme.

El Congrés de París no ha dedicat l'atenció que requeria a aquests problemes. Perquè la resolució sobre el problema de la pau no mereix ésser interpretada com el compendiador de les lluites d'Espanya i Xina.

Podrà ésser un estudi sobre els deures dels joves que no siguin d'Espanya ni de Xina. Però mai el plantejament definit i específic d'aquestes dues grans transcendències històriques.

I, no obstant, ells són la clau de les situacions internacionals, que es donaran o no, segons la seva solució.

De la manera més franca i senzilla, com hem parlat sempre, manifestem amb dolor el nostre disgust per aquest oblid incomprensible.

Això i d'altres comentaris, guarnits amb tota la simpatia de què som capaços, ho deïem amb el propòsit de provocar una reacció dels nostres germans d'idea de fronteres enllà, i de fer possible la rectificació, aconseguit d'aquesta manera que tots estiguéssim plantats en els llocs que ens corresponen per deure i per imperatiu.

Se'n deduiren resultats positius del nostre queixós comentari? En absolut. Les coses han seguit el mateix que abans.

Amb anterioritat, arran els primers mesos de la revolució, la U. J. C. C. trameté una delegació a París a conversar amb els joves cooperatistes francesos. L'objectiu del viatge i de les converses era un sol: mobilitzar tota la jove generació cooperatista internacional en ajut nostre. La delegació retornà carregada de promeses i de tributacions d'admiració i de goig. Però els resultats pràctics tampoc no apareixien. Confiam amb què el «Rassemblement» de setembre, que s'anunciava a París, corregiria aquelles falles. Però els fruits foren els mateixos. Un simple telegrama de salutació, per no haver assistit, ens féu present que a París ens ajudaven a guanyar...

Férem els comentaris oportuns cercant tot el possible per a fer rectificar aquella actitud absurda. No aconseguírem res. Per això en aquestes latituds hom ha de preguntar-se i hom ha de reflexionar i aquilatar actituds i conductes per deduir-ne el valor de totes i cadascuna d'elles.

Ens ho preguntariem molt i no ens ho respondríem. Per què? Ah! Perquè no podem emprar energies, no podem malgastar esforços en fer inculpacions, ni en fer comprendre als qui de per si haurien de veure-hi clar i caminar dret. Perquè els joves cooperatistes de tots els països han romàs emmudits davant la grotesca farsa de la «No Intervenció»? Per què no han treballat per ensorrar-la? I, encara més, per què no s'han apressat a ajudar-nos francament, des de tots els punts de vista, lluitant per nostre triomf, garantint la seguretat de la Cooperació al nostre país, preparar les bases d'una vida nova, mitjà únic de garantia pel seu futur, pel de la Cooperació internacional i l'alliberació mateixa de la nova generació de tots els països que roman amenaçada greument pel feixisme i per una nova carnisseria mundial?

Per què, per què aquesta posició sinó d'indiferència, d'allunyament elegant i diplomàtic?

ANTONI SOLÉ

CONTINUA VENENT-SE A LA FEDERACIO, AL PREU DE PROPAGANDA DE 30 CENTIMS, EL PAMFLET DE 64 PAGINES

Aubades d'una Nova Era

(Pàgines de síntesi cooperativa)

ESCRIT PEL COMPANYY J. BLANQUER I
EDITAT PER LA FEDERACIO DE COOPERATIVES DE CATALUNYA